

ಮಲೆಮಹದೇಶ್ವರನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಶಕ್ತಿ ತುಂಬಲು ಅವನಿಗೆ ಹುಲಿಯನ್ನು ವಾಹನವಾಗಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಟಿಪ್ಪುವಿನ ಪೌರುಷವನ್ನು ವಿದ್ಯಂಭಿಸಲು ಹುಲಿಯ ಜತೆಗೆ ಸಮೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಮುಂದುವರಿದು ಇದು ಬ್ರಿಟಿಷರ ಕಾಲಕ್ಕೂ ವಿಸ್ತರಿಸಿತು. ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹುಲಿಯ ಬೇಟೆ ಕ್ರೀಡೆ - ಸಾಹಸದ ಸಂಕೇತವಾಯಿತು. ಹುಲಿಯನ್ನು ಬೇಟೆ ಮಾಡಿ, ಫೋಟೋ ತೆಗೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಕೊಂದ ಹುಲಿಯ ಚರ್ಮಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಹುಲಿಯ ರೂಪಕೊಟ್ಟು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಇವಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಹುಲಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಈ ರೀತಿಯ ಮಾನಸಿಕ ಮೋಹ ಹುಲಿಯನ್ನು ಬಹು ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಹುಲಿಯ ದೈಹಿಕ ಶಕ್ತಿ, ಅದರ ಗತ್ತು ಮತ್ತು ನಿಗೂಢ ಬದುಕು ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಭಯಮಿಶ್ರಿತ ಗೌರವವನ್ನೂ ಮೂಡಿಸಿದೆ.

70ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಹುಲಿ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಕಾರ್ಯ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆರಂಭಗೊಂಡಾಗ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೇ, ಹುಲಿ ಕುರಿತ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಿಗೆ ಹಣದ ನೆರವು ಸಿಗುವಂತೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕಾಗಲಿ, ಸಂರಕ್ಷಣೆಗಾಗಲಿ ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ದಾನ, ದೇಣಿಗೆ ನೀಡುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸಹಿತ ಹುಲಿ ಉಳಿಸಲು ನೆರವಿಗೆ ಮುಂದಾದವು. ಇನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹುಲಿ ಸಾವಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಸಿಗುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೂ ಹುಲಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಈ ಎತ್ತರದ ಭಾವನೆಯೇ ಕಾರಣ ಎಂದು ಅಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹುಲಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ನಾಶದ ಅಂಚಿಗೆ ತಲುಪಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಪಟ್ಟಿ ದೊಡ್ಡದಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ತೋಳಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೇ ನೋಡಿ. ಇವು ತೀರಾ ಸಂಕಷ್ಟದಲ್ಲಿವೆ. ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ; ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಮಾಹಿತಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಆನೆ, ಹುಲಿ ಯೋಜನೆಗಳಂತೆ ತೋಳಕ್ಕೆ ಯಾವ ಯೋಜನೆಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಆನೆ, ಹುಲಿ ಯೋಜನೆಯ ಒಳಗೆ ಮಿಕ್ಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಇರುತ್ತವಲ್ಲ ಎಂಬ ವಾದ ಮಂಡಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ, ತೋಳ ಇದರೊಳಗೆ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತೋಳಕ್ಕೆ ಬೇಕಿರುವ ಕಾಡೇ ಬೇರೆ. ಅವಕ್ಕೆ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲು ಹಾಗೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಇನ್ನಿತರ ಸಸ್ಯಾಹಾರಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಅತ್ಯವಶ್ಯ. ಹುಲ್ಲುಗಾವಲನ್ನು ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಭೂಮಿಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿದ ಕಾರಣ, ಈ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ನೆಲೆ ಹೊರಟು ಹೋಯಿತು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ, ಹುಲಿಯ ಸೆಳೆತಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸಿಲುಕಿ, ಬೇರೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನೇ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಭವಿಷ್ಯದ ರೂಪರೇಷೆಗಳು

'ಕಾಡಿನ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಹುಲಿ ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ' ಎಂಬ ಮಾತಿದೆ. ಆದರೆ, ಜೀವಪರಿಸರವನ್ನು ನಾವು ಈವರೆಗೂ ಹೇಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆಯೋ ಅದೇ ನಿಜವಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಭಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಸಂಕೀರ್ಣತೆ ಇದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಈಗ 2,226 ಹುಲಿಗಳಿವೆ ಎಂದು ಅಂಕಿ- ಅಂಶಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಹುಲಿ ಸಂಖ್ಯೆ ಇಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ 1,200 ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹುಲಿಗಳು ಈಗ 2 ಸಾವಿರ ಸಂಖ್ಯೆ ದಾಟಿಬಿಟ್ಟವು ಎಂದು ವರದಿಗಳು ಹೇಳುವುದನ್ನೂ ನಾವು ವಿಮರ್ಶೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಬೇಕು. ಅಷ್ಟು ಬೇಗ ಅವುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಲು ಬಾರದೇ, ಆಗಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಯಿದು. ಹುಲಿಗಳು ಈ ರೀತಿ ಮರಿ ಹಾಕಿ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗುವ ತರ್ಕವಲ್ಲ.

ಹುಲಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ವೃದ್ಧಿಸಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವುಗಳ ಭವಿಷ್ಯ ಸುರಕ್ಷಿತವೇ? 'ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ತಳಹದಿಯಲ್ಲಿ ಯೋಜಿಸಿದಾಗ ಹುಲಿಗಳ ಭವಿಷ್ಯ ಇಂದಿಗೂ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಹಾಗೂ ಸರ್ಕಾರೇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ ಎಂದು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿವೆ. ಕೇವಲ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಬಿಟ್ಟರೆ, ಆ

ಕಾಕನಕೋಟೆಯ ಗಂಡತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ ಮೃತಪಟ್ಟ ಹುಲಿ

ಸಂತತಿಯು ದೀರ್ಘ ಕಾಲ ಬದುಕಿ ಉಳಿಯಬಹುದೆಂಬ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಏನಿಲ್ಲ. ನಿಜಕ್ಕೂ ಈಗ ಬೇಕಿರುವುದು ಏನೆಂದರೆ, ಆನುವಂಶಿಕ ಕಾರ್ಯಸಾಧ್ಯತೆ (Genetic Viability). ಒಂದೇ ಕುಟುಂಬದ ಅಥವಾ ಸಂಬಂಧಿಗಳಾದ ಗಂಡು- ಹೆಣ್ಣು ಹುಲಿಗಳು ಕೂಡಿ ವಂಶಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಹುಟ್ಟುವ ತಳಿ ಸಹಜವಾಗಿ ದುರ್ಬಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗುವ ನೂರೇಂಟು ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಬದುಕುಳಿಯುವುದು ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಸರ್ಗದ ಈ ಎಲ್ಲ ಅಡೆತಡೆಗಳನ್ನು, ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಭೇದಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಇರಬೇಕು. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗ ಹರಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಬದುಕಿ ಉಳಿಯುವಂಥ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇರಬೇಕು. ಸಂಖ್ಯೆಗಿಂತ ಇದೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಬೇಕು' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಖ್ಯಾತ ವನ್ಯಜೀವಿ ಛಾಯಾಗ್ರಾಹಕರಾದ ಕೃಪಾಕರ- ಸೇನಾನಿ.

ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲೇ ಹುಲಿಗಳ ವಂಶವಾಹಿ (DNA) ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ಅದು ಜೀವಿಯ ಬದುಕಿನ ಒಳನೋಟವನ್ನು ತೆರೆದಿಡುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಕಳೆದ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಇರುವ ಕಾರಣ ಹುಲಿ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯ ಮಾತು. 'ಹಾಗಾದರೆ, ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಇರಲಿಲ್ಲವೇ' ಎಂದು ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಮೌನ ಮಾತ್ರ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ. 2005ರ ವರೆಗೆ ಹುಲಿಗಳಿಗೆ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಸಿಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದೇ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಾನವ ಸಂಘರ್ಷ

ಇನ್ನು ಈ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಊರಿಗೆ ಬಂದರೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು? ಇದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಮಾನವ- ವನ್ಯಜೀವಿ ಸಂಘರ್ಷ ಏಕಾಗುತ್ತಿದೆ

